

Anthoni van Leeuwenhoek, *Alle de brieven*. Deel 12: 1696-1699 (ed. L.C. Palm). Amsterdam: N.V. Swets & Zeitlinger, 1989, p. 34.

Pas tegen het einde van de zeventiende eeuw begon men honingdauw nauwkeuriger te onderzoeken. Voor die tijd geloofde men, in navolging van de Romeinse schrijver en natuurhistoricus Plinius, dat het uit de hemel was komen neerdalen. Plinius noemde honingdauw dan ook 'hemelhoning'.

Uit de brieven van Antoni van Leeuwenhoek weten we dat hij in 1696 (ongeveer drie decennia na de publicatie van Meysters gedicht) honingdauw heeft geanalyseerd onder de microscoop. En wat zag Van Leeuwenhoek?

[S]oo stond ik al weder verbaast, ende seide tot myn selven, hoe weynig ist dat wy weten? Want het getal van Dierkens, in de (...) boom, over treft het getal van Menschen die in Holland woonen.